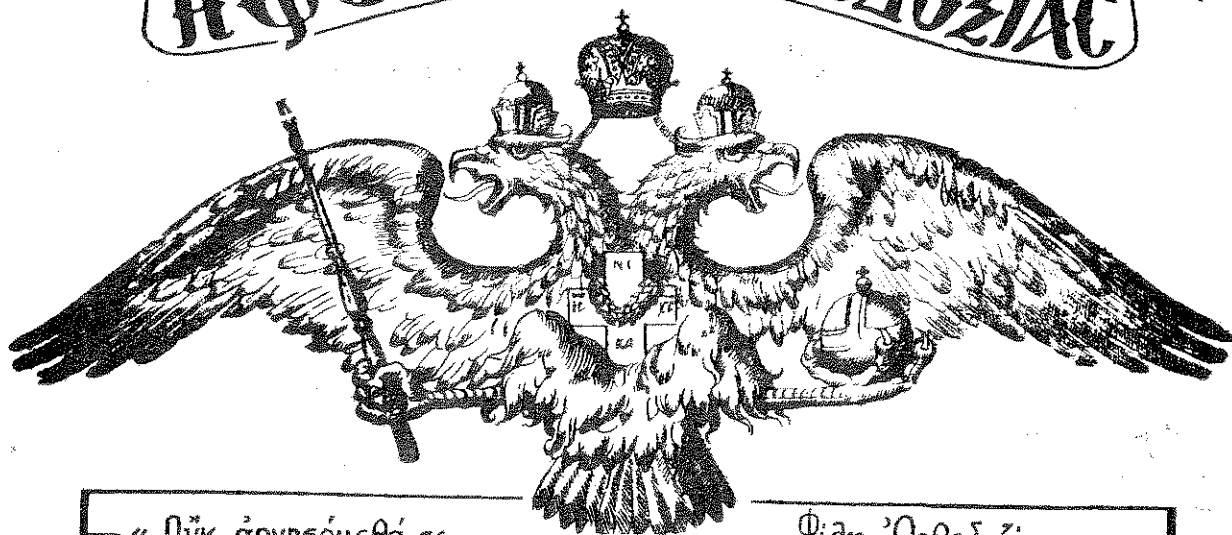

ΗΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ...

Φίλη Ὁρθοδοξία... »

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 557 - 558

Τιμή Φύλλου Δρχ. 2

Ἔτος ΚΔ'.

Τηλ. 628.280

15 Ἰανουαρίου 1969 (Π.Ο.Η.)

Γραφεία Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Ἡ Ἡγεσία τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος κατερχομένη πρὸς τὴν θαλασσίαν περιοχὴν τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν διὰ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὸ Τριώδιον

Ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς Ἰανουαρίου εἰσερχόμεθα ἐφέτος εἰς τὴν κατανυκτικὴν καὶ ψυχοσωτήριον περίοδον τοῦ Τριωδίου, ἡ ὁποία ἀρχεται, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου καὶ λήγει τὴν ἑσπέραν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.

Ἡ περίοδος αὕτη εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν καιρὸς μετάνοιας, ἀνασυγκροτήσεως καὶ πνευματικῆς περισυλλογῆς δι' ὅλους τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς.

Προβοηθοῦν δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ μέγιστα, τὰ εἰς τοὺς ἱερὺς Ναοὺς ἀναγιγνωσκόμενα ἀναγνώσματα ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καὶ τὰ ψαλλόμενα κατανυκτικὰ καὶ ἐξαισία τροπάρια.

Αἱ τέσσαρες πρὸ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς Κυριακαὶ προετοιμάζουν τοὺς πιστοὺς διὰ τὸν καταλλήλῳ ἀναγνωσμάτων καὶ τροπαρίων, διὰ τὴν εἰσόδον τὴν εἰς τὸ στάδιον τῆς Ἀμώμου Νηστείας, ἥτις δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὴν ἀποχήν τὴν βραχυτάτων, ἀλλὰ, πρὸ παντός, εἰς τὴν ἀπὸ παντός πάθους ἀλλοτριώσιν.

Καλούμεθα ὑπὸ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ὅπως εἰσέλθωμεν καὶ πάλιν ἐφέτος εἰς τὸ πρὸ ἡμῶν ἀνεπτυγμένον ἤδη στάδιον τῶν ἀρετῶν, ὅπως ἀδύσῃμεν νομίμως, «προσκαρτεροῦντες εὐλαβικῶς τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει» σὺν τῇ νηστείᾳ, διὰ τῶν ὁποίων «κατευνάζονται τῆς ψυχῆς τὰ παθήματα, ἀποσβέννεται τῆς σαρκὸς τὰ οἰδήματα» καὶ καθίσταται ἡ πρὸς τὰ ἄνω πορεία εὐκολος.

Τὴν τοιαύτην δὲ ἀδύσιν, εἰς τὴν ὁποίαν καλεῖ ἡμᾶς διὰ τῶν λόγων καὶ διὰ τοῦ ἁγίου παραδείγματός τῆς τεσσαρακονθήμερον νηστείας τοῦ «Ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μετ' εὐφροσύνης ὑποδέχονται οἱ τὰ ἄνω φρονοῦντες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ψάλλοντες γρηγορῶς κατὰ τὸ ἐσπέραιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου τὸ «ἔλαμψεν ἡ Χάρις Σου, Κύριε, ἔλαμψεν ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετάνοιας. Ἀποθήμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσάμεθα τὰ ἔργα τοῦ φωτός...».

Διὰ τῆς εἰσόδου μας εἰς τὴν περίοδον τοῦ Τριωδίου ἀνοίγεται ἡ εἰσόδος εἰς τὴν πνευματικωτέραν καὶ τελειωτέραν πνευματικὴν παιδείαν τοῦ ἔθνους ἐνιαυτοῦ. Τὰ ἐναλλασσόμενα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγνώσματα καὶ κατανυκτικὰ τροπάρια, τὸ Μέγα ἀπόδεικτον αἱ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἐναλλασσόμενα μετὰ τῶν Λειτουργιῶν τοῦ Ἱεροῦ Χριστοστόμου κατὰ Σάββατον καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, οἱ καθ' ἑκάστην Παρασκευὴν Χαριτισμοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον, ὁ Μέγας Κανὼν, με ἐπιστέγασμα τὴν Μεγάλαν Ἑβδομάδα τῶν Φρικτῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου, ἀνακαινίζουν καὶ τοὺς πλέον ἐσθάρμους καὶ ὁδηγοῦν τοὺς πάντας εἰς τὴν προσκόνησιν τῶν Ἀχράντων Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ «καθαρωμένης διανοίας», με καρδίας θεοφανομένης ἀπὸ τῶν γλυκύτατον ἔρωτα πρὸς τὸν Νυμφίον τῆς Ἐκκλησίας Χριστόν.

Ὡ πόσον ἀγαθῶν ἀγαθῶν στερούνται, ὅσοι δὲν μετέχουν εἰς τὰς ἱερὰς Συνάξεις καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων κατὰ τὰς ἐπερχομένας Ἁγίας ἡμέρας, ἐκάστη τῶν ὁποίων εἶναι γλυκύτερα μέλιτος καὶ πολυτιμότερα λίθων πολυτελῶν! ὦ! ἐπερὺμνητε καὶ ὑπερένδοξε Κύριε: ὄντως «κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αἰδαῖς Σου ὑπὲρ χιλιάδας!» (Ψαλμ. 83ος).

Δυστιχεῖς καὶ τοιαῦτοι οἱ τὰ κάτω φρονοῦντες ἄνθρωποι, «οἱ ἐχθροὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, τῶν ὁποίων Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν» (Φίλιπ. γ' 19), οἵτινες τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ἡμερῶν τοῦ Τριωδίου μετέρχονται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν, μεθύνοντες, χορεύοντες τοὺς σατανικοὺς χοροὺς, διατράττοντες αἰσχρὰ ὄργια, τὰ ἔργα τοῦ σκότους, κατὰ τὰς ὥρας τῆς νυκτός, ὅσα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους ἐπράττον οἱ εἰδωλολάτραι τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, καὶ τὰ ὁποία κατεδίκασεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Νόμου τοῦ (Δευτερονομ. ΚΒ' 5) καὶ διὰ τοῦ 62ου Κανόνος τῆς 6ης Οἰκουμένης Συνόδου.

Οὐδαμῶς συμμετοχὴν ρέπει νὰ ἔχουν οἱ ἀκαρνεῖς δοῦλοι τοῦ Κυρίου εἰς τὰς τοιαύτας σατανικὰς πομπάς. «Μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάτοις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε» βοᾷ ὁ Οὐρανοβάμων Παῦλος. (Ἑφ. Ε' 11) «Μὴ συζημιῶμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὁμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστrophῇ γεννήθητε...» κυριῶνται ὁ ἕτερος τῶν κορυφαίων Πέτρος. (Α' Πέτρου α' 14).

Ἐπίσης ὁ ἀδελφότης Ἰακώβος, δομώτερον ἐπιτιθέμενος κατὰ τῶν ἐκτρεπομένων καὶ θελόντων νὰ δυνάμουν εἰς δύο κυρίους, λέγει τὰ ἑξῆς: «...Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅς ἂν βαυληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται... ὁποσάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεσθαι ἀφ' ἡμῶν ἐγγίστατε τῷ Θεῷ καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν καθαρῖσατε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀγνίστατε καρδίαν διψυχόυ· ταλαίπωροὶ ἤσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γὰρ ὁ ἡμῶν εἰς πένθος μεταστρώφῃτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν» (Ἰακώβου Δ' 4—11), λόγοι πλήρεις χάριτος καὶ σοφίας, πρὸς ὁποίους πάντοτε ρέπει νὰ ἔχομεν ὅπ' ὀφεί ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ αγωνιζόμενοι διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ἁγίας Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Εἰάν λοιπὸν ἐπιθυμῶμεν νὰ ἀποβάλωμεν τὸν ῥυπον τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ «εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀνεκ-

A black and white photograph of a group of children, likely from a theatrical performance or a cultural festival. They are standing in a row, facing the camera. Each child is wearing a tall, cylindrical headdress decorated with various patterns and textures. The children are dressed in dark, possibly velvet, costumes with white collars and white gloves. Some children are holding long, thin sticks or poles. The background is dark and indistinct.

2005 K.A.

(H.O. II) 696I 2075200001. 51

(S)MEPON OPTANON THE EKKASHIAS TON TMSHION OPΘAΘEON XPITIANON EMMADOT

«...иногда»

[illegible]

Η Ήγεια τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνος κατερχομένη πρὸς τὴν θαλάσσιαν περὶ τὴν κατάβασιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλιστέραν ἐγγύησιν διὰ τὸν θάνατον τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἀριθ. φδλ. 557 - 558
Τμητὴ Φδλ. Δρ. 2
Ἔτος ΚΑ'.
Τηλ. 628.280
15 Ἰανουαρίου 1969 (Π.Ο.Η.)
Γραφεῖα Κέντρου 32— Ἀθήναι Τ. 147

IS)MEPON OPTANON THE EKKAHIZIAS TON TNNHION OPΘOΔEON XPIZTIANON EAMADOS

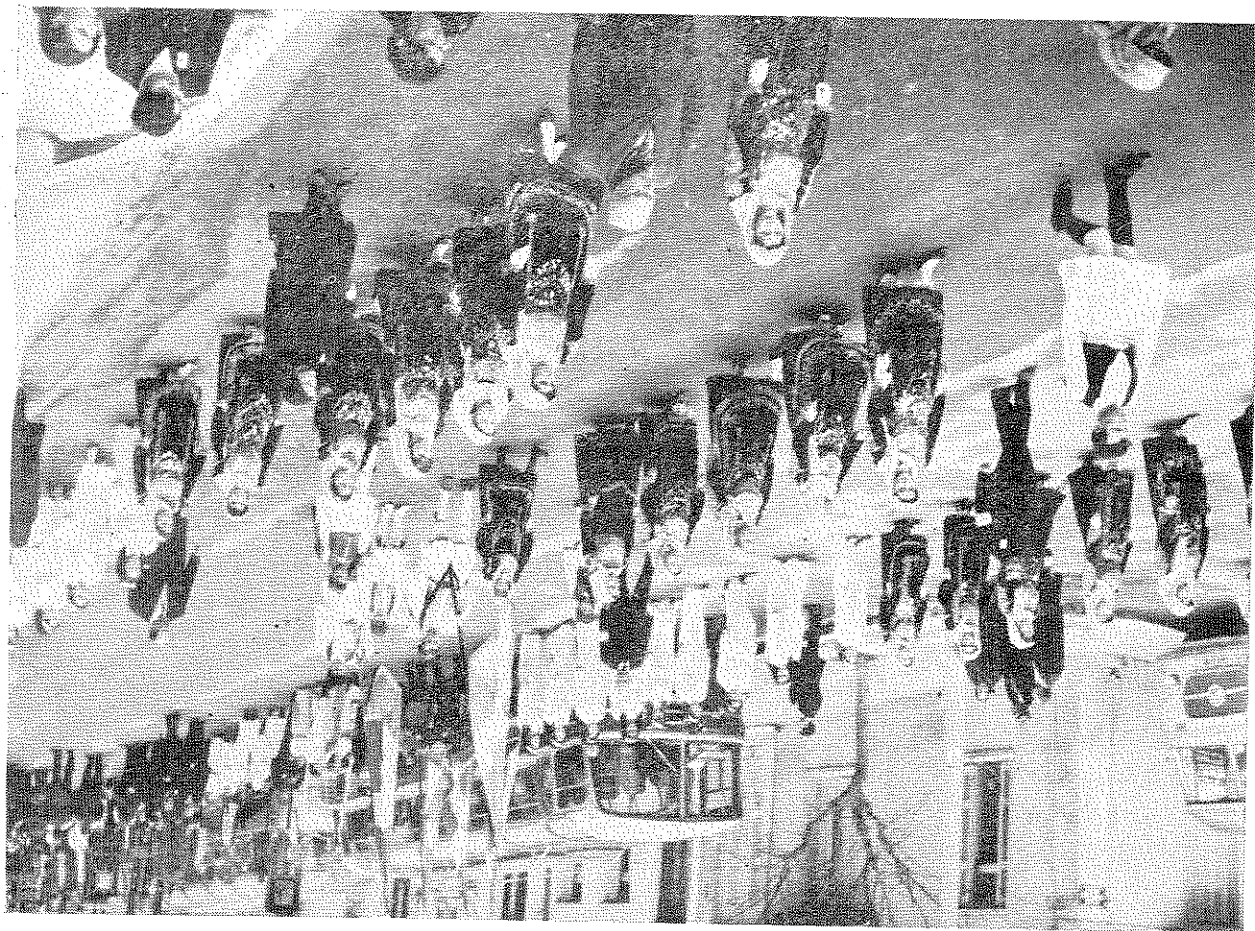
« Οὐκ ἀρνεσόμεθα σε ...
Φίλη Ὀρθόδοξια... »

[illegible]

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဟိုဗေးလီမြို့နယ်၊

Η ἱερουδὴν, ἀντιθέτα πρὸς ἀρχῆς καὶ ἐπου-
 ρα, τὴ σκοτὸν τὴν πνευματικὰν ἀναγλῆναι καὶ ἡ-
 παγωγῶν τὸν ἀνθρώπου πρὸς τὴν ἡλικίαν τελείωσιν,
 περικλείει διωγμοὺς, τὰς σκοτίας καὶ τὴν εἰρη-
 σὺν τῇ θείᾳ βούλῃ σκοτεινῇ καὶ ἐ-
 πὶ τὸν ἀνὰ λυτὸν γένοντα ἀν-
 ἰκάνουν χάριτα τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡ-
 ἰποῦ Χριστοῦ, ὃς ἐνημοσιώσθηεν πρὸς ὅσα
 ἄν πρὸς τούτῳ κινῶν τὸν ἐλευσίνῳ κινῶν τῆς ἡτε-
 ρας. «Ἰδοὺ νῦν κομῶν ἐνδυναμώμενος... ἀποδοκίμα-
 σον τὰ ἔργα τοῦ σκοτὸς καὶ ἐνδυναμώμεθα τὰ ὄντα τοῦ
 φωτός, ὃς ἐν ἡμεῖς ἐνδυναμώσας περιεπατήσμεν, τὴν
 ζωὴν καὶ ἡσυχίαν, τὴν καὶ ἀσέβητος... καὶ ἡ
 τῇ σαρκοῦ πόνος καὶ ὁ πόνος καὶ ὁ πόνος καὶ ὁ πόνος
 εἰς τὴν εἰρήνην» (Ρωμ. 8, 13).
 ἀνδοκίμασιν — κατέρας — ἡ φυσικὴν ποσειδὼν

Αφαιρέσεις προβλεπόμενες από το άρθρο 11 του Ν. 2817/2000 και το άρθρο 11 του Ν. 2817/2000

αν — χάρη περικλά η και όλα τα πρόδοτα της ποιήνης είναι δυνατόν να εδρή συγγνώμην τινα από τον Κόβιον της ποιήνης. Η ήμια είναι δίκιη. Δύναται και να επανορθωθή. Ο ιερὸς θυμὸς; Ἄν ἐξ ἀμελείας ἀπολέσῃ τὰς ψυχὰς τῶν λογικῶν του πρόδοτων, «δ-πὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε», ποίαν συγγνώμην ἀπὸ τὸν Κόβιον δύναται νὰ περικήνῃ; Κατόπιν ἀν εὐχὴ νὰ προσδάνθῃν τὰ πρόδοτα ἀπὸ ἀσθενείαν τινα, ὁ ποιήτης δὲν δύναται νὰ ἀσθενήσῃ; Κατόπιν ἀν εὐχὴ νὰ χρησιμοποιεῖται καὶ διὰ τῆς βίας ἀκρίβη, ἀν ἀνθίσταται τὰ πρόδοτα, τὰ θεραπευτικά μέσα. Πῶς θύμῃ ὁ ιερὸς τὰς διαγνώσας τὰ ψυχικά ἀρρωστήματα του ποιήτου; Εἶναι εὐκόλον τοῦτο; «Ὅσοις γὰρ οἶδε τὰ του ἀνθρώπου εἰ πῆ το πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἐν αὐτῷ». Οἱ ἀνθρώποι συνήθως πῆ μεγάλην ἐπιμέλειαν κρῖναι τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς κακίας των. Ἀλλὰ καὶ ἀν ἀκρίβη διαγνώσῃ αὐτάς, εὐκόλον εἶναι νὰ τὰς θεραπεύσῃ; Ἡ θεραπεία των δὲν ἐξαρτάται πάλλον ἀπὸ τὸν πύκνον; Καὶ ἀν αὐτὸς δὲν δεχθῇ τὰ φάρμακα ποῦ θὰ δώσῃ ὁ ιερὸς εἰς αὐτόν; Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀποστόλος Πλάτος λέγει: «ὅχι ὅτι κυριεύομεν ὁ ποιήτης τῶν πατρῶος ἀλλὰ συνεγνωὶς ὅτιεν τῆς χάριτος ὁ-

β) Τὸ ἔργον τοῦ ιερῶς δυσχερέστερον τοῦ ἐργου τοῦ δικαστοῦ. Ὁ δικαστὴς ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὰς κρίσεις του. Δύναται διὰ τῆς βίας νὰ διορθώσῃ τοὺς παρκειρομένους. Ἐν ἀνέγκῃ περικρίβῃ τοὺς καὶ εἰς τὴν φυλάκην καὶ οὕτω ἐμπροστίῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὸ νὰ παρκερῶνται. Ὁ ιερὸς, ἐσπερημένος τῆς ἔξουσίας αὐτῆς, ποίον ἀπαράνοστα δύναται διὰ τῆς βίας νὰ ἐπινασφῇ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν; Ἀλλὰ καὶ ἀν παρκερῶν εἰς αὐτόν ὁ ποιητικὸς νόμος τὴν ἐξουσίαν αὐτῆν θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ. Διὰ τοῦτο δὲν ἀνέγκῃ τῆς κακίας, ἀλλὰ τῇ προαιρέσει τῶν ἀντιεχόντων» ἀνταπεῖται ὁ Κόβιος.

γ) Αἱ δυσχερείαι, τὰς ὁποίας συναντᾷ ὁ ιερὸς εἰς τὴν προσώθειαν του, νὰ θεραπεύσῃ τοὺς ἐκ τῶν ποιητῶν του ψυχικῶς ἀρρωστημένους, γίνονται περισ-

πῶν. Νὰ προσδένωμεν καὶ τοῦτο; Ὁ ποιητὴν, ἀν συμ-βῇ νὰ πλάνηθῃ ἐν πρὸδοτων του, δύναται, πῆ εὐχέρει-αν πάλιστα καὶ διὰ τῆς βίας ἀκρίβη νὰ τὸ επαναφέ-ρῃ εἰς τὴν πάλιν. Ἰσχύει θυμὸς τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸν ιερῶν; Ποίαν βίαν δύναται αὐτὸς νὰ ἐλαττώσῃ καὶ εἰς τὴν περὶ τῶν αὐτῶν; «Ὁ γὰρ ἐλκυσσὶ πρὸς βί-αν ἐστὶν, ὅσοι ἀναγκάσαι φέρει».

Πίστης ἡλικίας, τῆς αἰσῆς καὶ παντὸς φύλου πρόσωπα ἀπεικονίζον τὸν σταυρὸν τῆς Ὁρθόδοξίας

ΧΡΥΣΟΛΟΓΙΟΝ

(Տ օ ռ օ շ օ ց օ ը Ժ X) «Երժե՛ք ողորձ ողորմեալ
 ասէք առ Վեդո՛ւ, ՅԵՒՃ՛ Զօրօքաբաւ Զոյժմոյ՛ն առ Կ՛»
 «Առօրեայ՛ն բարեկեցիկ
 ի՛նչ արեալսք և՛ Կողմի՛ն բարեկեցիկ արեալսք Եւ՛»

[illegible]

«Տօժոթաբարդդ րաւ Տիւղօսոց րաւ Կէլիոփ Կ իւնիւնս
-ն օ ԼԼ»
-ն րժեւալ Տիւղիոփ Տիւ յօՅԹ յօւ յօցօց յօւ ՏօւււթթօւմԿ
-ն րաւ Կօւնիւնս րաւ Տօւղօսոց րաւ տիւնս Կ Կրժեւալ Տօւ
-տիւնս յօւ Տիւղիոփ Տիւ ՏիււթթօւմԿ ժրլ ժօւթԸ»

«Ὁ γὰρ ἀρετῆς πολυτιμώτατα θεῶν ὅλως ἡγεῖται καὶ σοφίας. Ἡ δὲ πάντα, καὶ οὐδὲν καὶ ἀξιώματα κα-
ταείρη. Ἐν ἅπασιν ἀρετῶν καὶ ἐν ἀρετῇ, ἀρετὰν τῶν ἐν
δυνατῶν καὶ δυνακῇ. Ἐν ἅπασιν ἀρετῶν καὶ
ἡμῶν. Ἐὰν οὖν ἀρετῶν τῶν ἐν ἀρετῇ, ἡμῶν τῶν ἐν ἀρετῇ. (X) Ὁ δὲ οὐδὲν ὅλως ἡγεῖται.»

[illegible]

[illegible]

Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ
 ΕΚΑΠΗΘΗΜΕΝΟΝ ΟΡΘΑΝΟΝ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΝ Π.Ο.Χ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ
 ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Π.Ο.Χ.
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΤΤΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 628.280
 Διευθύνται υπό Συντονιστικής Επιτροπής
 ΧΑΡΙΘΥΜΟΥ ΑΥΓΑΣΤΕΩΣ, ΑΔΥΠΗ, ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΤΟΓΙΑΤΟΥ
 ΚΑΛΥΠΟΥ 32 - Αθήνα 117
 ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :
 Δωρετικόν : Ἐτήσιον δόχμας 15.—
 » Ἐτήσιον 30.—
 » Ἐτήσιον 45.—
 Τηλ Φύλλον δόχ. 2

Ο. Φ. ΣΟΤΙΣΤΕΣ ΣΟΤΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΩΝ

45 ετη παρηγάθον από της αποφάδος εκλήτης ημερας, καθ' ην εγινετο εν τη Εκκλησία της Ελλάδος η εισαγωγή του Γρηγοριανου ημερολογίου εις την Ορθόδοξον λαρείαν.

Η πρόβος όμως τοσούτων ετών δεν ηδυνήθη να μείσση κατ' εξαίρετον τον έρπον ζήλον και τον ενθουσιασμόν των άγωνιστών της Ορθόδοξας, οι οποίοι δεν άπτε-δέχθησαν την αντικανονικήν, αυθαίρετον και άνευ συμφώνου γλώσσης των άλλων Ομοδόξων Εκκλησιών εισαγωγήν του Πατρι-κου ημερολογίου, αλλά έμειναν πιστοί εις τας σεπτάς παραδόσεις της αγίας και α-

μύμου Ορθόδοξου πίστεως.

Τον θείον τουτον και υπεράλλοντα κατ' επιγνώσιν ζήλον εξέδηλωσαν και έφertos εις τον έορτασμόν των Θεοφανείων, όστις εγινετο μετά πρωτοφανούς μεγαλοπρεπειας και λαμπρότητος.

Η θεία Λειτουργία κατά το καταρτισθέν εκ των προτέρων πρόγραμμα έτε-τελέσθη εις τον Ιερόν Ναόν της Ύπαπαντης του Πειραιώς, Λειτουργούντων τω Σεβασμιωτάτω Αρχιερέων Σαλαμίνοσ κ. Ιερονίου και Αποστόλοσ κ. Ιέρων κ. Παπαστατοπούλεων υπό των καλώς έκ- των Λειτουργών, Ιερέων Παναγιώτου Πα-

Η άστυνομία, ό άκομήτης και έντιμος φρουρός της Παριόδοσ και του λαού εφρίσκειται πάντοτε παρρησίως εναντίον των άσεβων στοιχείων της κοινωνίας.

ναγιστοπολίου και 'Ιεροδιακόνου 'Επιφάνου Μανουκάρη.

Χορός 'Ιεροψαλτών προσέδωκεν ἰδιόζουσαν ἀγῶνι εἰς τὴν θείαν Μυσταγωγίαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας καὶ περὶ τὴν 10.30 π.μ. ἤρξατο ὁ σχηματισμὸς τῆς 'Ιερᾶς Πονηρίας.

Τῆς Πονηρίας προηγείτο ἡ Φιλαρμονία τοῦ Διήνου Πειραιῶς, τὰ ἐξαπτέρυγα, τὰ ἱερὰ Ἀδάρια καὶ πᾶνθός σημαιῶν. Εἰς πόντο σερμαὶ τῆς Ἀττικῆς νεάνιδες καὶ νεοί γράφικας 'Εθνικὰς τῶν ἐνδυμασίας καὶ νεοὶ εὐσταχείς φουστανελάφοδοι.

'Ηκολούθουν εὐλαβέστατοι 'Ηγούμενοι καὶ Μοναχοὶ ὡς ἐκπρόσωποι τῶν 'Ιερῶν Μονῶν καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι λαμπρυναντες διὰ τῆς παρουσίας τῶν τῶν 'Ιερῶν Πονηρίων.

Εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πονηρίας εὐρίσκετο ἡ 'Ηγεσία τοῦ 'Ιεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, οἱ 4 'Άγιοι Ἀρχιερεῖς ἡμῶν, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Ἀυξέντιος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι 'Άγιοι Διάκονοι κ.κ. Ἀκάκιος, Σαλαμίνας κ.κ. Γερόντιος καὶ Ἀστροφίας κ.κ. Πέτρος.

'Η παρουσία τοῦ ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς ἀφιχθέντος Ἐπισκόπου κ.κ. Πέτρου (ὑπερτίμου Ἐξάρχου τυγχάνοντος καὶ ἀντιπρεσβάντος μέλους τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν Ἀμερικῇ) προσέδωκεν ἰδιαιτέραν λαμπρότητα.

Εἰπόντο οἱ τελεστέοντες Ἀρχιερεῖς:

Θεοφίλος Τρίππας, Μεγκούριος Καλοσκάκης, Παντελεήμων Τσαλουππῆς καὶ Ἀντώνιος Θεόδωρος καὶ πᾶσις κληρικῶν μετὰ τῶν ἱερατικῶν τῶν ἀφικῶν.

“Ὁλη αὐτὴ ἡ ἀνθρωπότητα ἐπιμένει νὰ ἀκολουθῇ τὰς παραδόσεις τῆς φιλίας τῆς Ὁρθόδοξης θείας.” Ἐλευθέριαν καὶ ζωσαν Ἐκκλησίαν., ἵστος ἀφιεθλῆται διὰ τὸν θῆλαβον τῆς Ὁρθόδοξίας.

[illegible]

Εν συνεχείᾳ ἡ Ἱ. Πολιτὴ πρὸς τὴν αὐ-
τὴν τὰς ἐξελίξεων ἐπιστρέφουσα εἰς τὸν
ἴδιον Νόον, ἡ κοινολογῶσα δὲ ταύτην πάντες
ἀνεξαρτέως οἱ προσεγγίζοντες, ἡ πολιτὴ διε-
χόμενη κἀκὼς τοῦ ἀστυνομήκου τύτμματος
ἐστῆς μεν καὶ ἀνεπιβίβητος τοῦ προσέπου τῆς
Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Παπα-
δοπούλου καὶ πάντος, Ἑλληνηκῆς ἀρχῆς
καὶ ἑσούσιας, τοῦ ἐνλογημένου, Ἑλληνηκού
Λόγου, καὶ τοῦ παρὰ κοινολογῶντος τὴν

ἀγία τὴν ἐορτήν. Οὕτως ἐτετρατίσθη ἡ ἀγαπημότης αὐ-
τῇ τελευτῇ, ἐνῶ τὰ πρόσκαιρα ὄλων ἔθα-
λον ἀπὸ ἀγίας καὶ μακαρίας χάριτος, διότι
ἡγίσθησαν καὶ προσκυνησοὺν τὸν ἐν ἰσ-
δοῇ βαπτισθέντα καὶ καὶ δεχθούν τὰς εὐ-
λογίας τῶν Ἀγίων ἡμῶν Ἀρχιερέων καὶ
ἐρέων. Ἡ λειτουργία τῶν ἡτο ἀπρι-
γραπτος προσερχομένη ἀπὸ τὸ βίωμα καὶ
ὀρθόδοξον παραδόσεως, ἐνὸς τελευτοῦσι-
κοῦ ἔθιμου τῆς Ἀγίας ἡμῶν ὀρθοδόξιας.
Θεμελιὰ συγχρηστία ἀνέκουν εἰς τοὺς
συνεχόμενους εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς τε-
λευτῆς, τὸν ἀκούσαντον Ἀρχιμ. Μερεκούριον,
τὸν παλαιόν καὶ ἀκαμάτον ἀγωνιστὴν
τῆς ὀρθοδόξιας κ. Γεωργίου Κόττην, ὁστις
ἐξεδόξαυθῇ κυριαρχτικῶς εἰς τὸ ἔργον
τῆς προσκομιδῆς τῶν τῆς ἐορτῆς, ὡς καὶ
τοὺς κ. κ. Νικήταν Αὐγαριωτόπουλον Νο-
μικὸν Σύμβουλον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν,
Γεωργίου Πουλαντζοκίδου, Γ. Γκουμαν,
Ἀιρέων Βαπορίου κ. ἄ.

Η ἰστορία τῆς Ἐκκλησίας θά ἀναγρᾶ-
 ψῃ ἡ Χρυσά ῥάμματά εἰς τὰς δέξουσ
 τῆς τῶν ἐφετινῶν ἐορτασμῶν, τῶν ὁποίων
 θά ἡρακλήσιον ὡς ἐνα σημειωτικὸν σταθ-
 μὸν καὶ θά διασωσῇ τὰ σπουδαία τῶν
 συντεθέντων τοῦ θριάμβου αὐτοῦ.
 Ζυγαρίσιον ὁλοψυχῶς τοὺς ἱερεῖς, τὰ
 Διοικητικά συμβούλια τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ
 ἄπαντας τοὺς πιστοὺς, εὐχόμενοι αὐτοῖς
 πᾶσαν ἀπὸ Θεοῦ εὐλογίαν καὶ πνευματι-
 κὴν προκοπὴν.

ANOKITH EPIZIOH

Προς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ορφανοῦ»

«**Г О У Д**»

[illegible]

1. Το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης κατέστη μαρτυρό-
ς της ορθόδοξης Εκκλησίας από τον αόχλωστον
χρόνον, όποτε έδωκε τον ήμερόλογον από τον
παιός έχει προσσημώσει από τους αιώνας με θέτω
κρός ή βρή έτοιμόλογον τάς και το τυκόν των
ακόλουθων της Μας, Άγιος Κασσιανός και Άπο-
στολικής Εκκλησίας, συμφωνός προς τα κείμενα-
τα του Θεογράφου, ίδιον της έπί της σφραγί-
σεως Εκκλησίας και την έπί τουτος διαχρή των
Άγιων Αποστόλων και των Θεοφόρων Πατέρων,
διδάσκων της Οικουμένης.

Ότε από τον έτος 1582 ο Πάπας Γρηγόριος
έφησε από τον Πατριάρχον Τερεντίον την έπί-
λογίη του νέου ήμερολογίου ήμερολογίου και έπί
Άνατολική Εκκλησία, ανεξορίστησαν Πανοδό-
χοι εν Κωνσταντινουπόλει Σύνδοκοι, άλλες άρχου-
σαν την πόδιαν ταύτην, ήμερολογίου το ήμε-
ρολογίου ήμερόλογον, ως καινοτομία της πόδι-
ας Ρώμης, ως παγκόσμιον ακατάστατον και ως α-
βάστον καταστήσαν τον Θεόν και Τεόν Κανό-
νον, και ώριον, όπως έπί της Εκκλησίης διακείμενοι
αλλάτω το όνο της Ά' εν Νικαία Οικουμενικής
Συνόδου καθορίσθησαν.

Άσφαλτός ή έσφαλός Πατριή καινοτομία έ-
κλήθη από τον έτος 1924 εν Κωνσταντινού-
πολει, έρεβες την διακρίν της έπί-
τος του ήμερολογίου της Εκκλησίας και ήμερος της
απόστολής της εβδόμου και άγερτων φρονήτων και
της αρεσκείας, εκ των θείων ήμερών.

Ἡ Μουσική τοῦ Ἀλήου προσέδωκε ἰδιαιτέρῃν ἀξίαν εἰς τὴν ἐφορτὴν

Γενονότα και Σχολία

«ΑΤΟΝΑ

«Αστοχοι αποδίδουν οι θύνοι και οι επτανοί διά το έρ-
γον του αποθανόντος πρό τρικαινοετίας, Αρχιεπισκόπου
Αθηνών Χρυσοστόμου Παρεοπολύου, διότι πέντες γωρί-
ζον καλώς με μέσον όφρυ τίμημα επήλθεσε η Εκκλησία
τά οφθαλμά του.
Μήπως δέν είναι έκτος, όστις προδίδωκε και έχει-
πομένως Αρχιεπίς, από τους όποιους η Έπιτομήος Εκ-
κλησία άγωνίζεται να απαλλαγεί και χάριτι, εύτυχός, της
μεδδου της άρρώστιας της έξωθεν καλής μαρτυρίας, άμνη-
άμνη;

Μήπως δέν είναι άτιμος της τόσον άψυχολογίου και
αυτακτονικής εισαγωγής του Νέου Έποπύου, διά της
όποιας εισαγωγής, διεσπάρθη η ένδοξη της Εκκλησίας
έν τη έξωτερική θέλα Άσπετα και διηρέθησαν οι θρησκεί-
όμενοι Έλληνας εις δύο Εκκλησίας;

Και τότο, ένώ ό τόπος της πρός μελέτην
του Εκκλησιαστικού ημερολόγιου Έπιτομής έν έτει
1923 είχε γνωμοδοτήσει, ότι «Η Εκκλησία της Έλλάδος
δέν δύναται να αποδεχθεί μένη της το Νέον Ημερολόγιον,
Χρίς να καταστή ληισματική άπέναντι των άλλων Εκ-
κλησιών. Έν δέ τό συγγραμμάτι του «Περί Εκκλησια-
στών Έποπύου» πητός διαφαίνεται περί της κατα-

πονήσεως. «Ο ό γάρ έψ ποτε έζω (θα έχω) καρδόν
ταύτοτον Θεού έπιτυχέτω» (Έγνατον πρός Κορί. γ.
1). «Καδόν τό δύνα από χάριτος πρός Θεόν, ένα εις
αυτόν άναεσθών» άβτ. 2).

Δι αυτό λέγει να ης άυπηθήτε διά να συναντηθώ ά-
πονήσεως ης τον Θεόν ηον «έπει ό δόξαδόν έσται τό
Θεού έπιτυχέτω, έάν περ θηείη ηη πέλισσέ ηον (άβτ.
α. 2). πρόβ. και τά κερ. ε' και δ'.

Είς τό μαρτύριον του Πολυκαρπού συγγραμμάτος
Βου αίνους π.λ.χ. φαίνεται η σταθερά χριστιανική δι-
δασκαλία, ότι οι άνθρωποι κατά τό σωμα μένον άπο-
θήσκουν, έν οι αψυχαι άυτών έσται έν άγαλλιάσει.
έάν είναι δικαιοψυχά. Είς τό Ιθ' κεφ. του διδύλου
τότου άναγνωσκόμενοι τά έξής παύσηματα «διά της
όποιας καταγνωσκόμενος τον άδικον άπολύνται και ό
δικος έν τη άφθάρτια σέφεται απόλαβών όν τό δ-
ποστέρας και πάσα δικαιοψυχία άγαλλιάσεται ός έπεί
Θεός και Πατέρα Παντοκράτορα και εύλογεί τον Κό-
σμον ημών Ιησούν Χριστόν». Ηότε δέ: Μετά τον μαρ-

τύριον έπεί της ημετέρας θέσεως του ένδον τότου έ-
πολιάρχους.
(Όπως εις άλλον τό βιβλόν μέρος της περί χιλια-
στών διασπάρξης ημών ταύτης άπεδείχθηεν Ιπρακτικός
πόσον διασπάρξαι είναι αι άρχαι των Ιεχωβιτών περί
Αγίας Τριάδος, περί της Θεότητος του Αγίου και του
Αγίου Πνεύματος, περί ηυχής και μέσης κατωτά-
σεως και πως η Όρθόδοξος Εκκλησία διετήρησεν ά-
καρπών την άλήθειαν, διατηρήσασα περί των έξη-
μέτων τότων σημειώσας πρός την Ιραφήν και σωματώ-
σας πρός την διδασκαλίαν των Αποστόλων, την δια-
σώσειαν έν τη Ιερά Παράδοσει διά των συγγραμμά-
των των Αποστόλων και άσχηδών και άσχηδών άυτών.

Ο Ραδιοσχολιαστής

Είς τον Γρηγοριού Ημερολόγιον. Άλλά και έν τό
«Εκκλησιαστική Κήρυξι Αθηνών» έν έτει 1918 γράφει,
περί Ημερολογίου, ότι συμφωνεί με τον Πατριάρχην Ιε-
ρεμίον, Μελέτιον Πηλιν κάπ. όστις άπακρηπίδων
τότο, ός παγκόσμιον οκνύδων και αθβαίρετον των
Εκκλησιαστικών Παρεοπολύων καταπατήσιν.
Νομίζομεν, ότι εις ημετέρας του, θα ήτο η ένάνο-
δος, της Εκκλησίας εις τό Πατριον Έποπύου κλειόμε-
νός, όπως της φόδερς πάλιης, της όποιας ύπερβεν ύπα-
σας. Τότο προσήκει να γίνη και όχι άσκατα και μά-
ταια έγκώμια.

Η. ΕΛΛΑΣ

Είς άλλην άυτήν την παγκόσμιον διαταραχήν, μέ-
νον η Έλλάς, η έβδομος και εύλογημένη από τον Θεόν
Πατρις ηας, έχει γαλήνην, ευρισκόμενη ός ήμερος ημε-
τός εις τρικυμιάμενον άκεανόν. Η μεγάλη άυτή πρηνόμιακή
τιμήθ έδωται από όλους ημάς, και να άποδωσόμεν
τάς εύχαριστίας εις τον μεγαλόδυνάμειον Σωτήρα και Κη-
δέμονα ημών Ιησούν Χριστόν.

ΧΙΛΙΟΤΟΝΙΑ

Το τό Μαζαρά. Αόχησικόνου κ. Αλέξαν-
δρου έχρηστούνη ό εκ Αυστρίας Αβανωστής Αβρα-
νάμος. Ηοστιάς εις Τροδίκωνον και Αιδωνών
την 4 Δεκεμβρίου 1968, εις Ιερόδωνον δέ την 12
Δεκεμβρίου 1968 εις τον Ιερόν Νάον Αγ. Στυγι-
όωνος Αγίας.

Το έρχόμεθα καλήν οριόδοσίαν εις τους
αμνηστιακούς άγώνας.

LEAS

Τὴν 24.12 π.ε., περὶ τὴν πρὸς Κόρινθον ἡ Μορφὴν τοῦ εἰς Πτολεμαῖδα, ἡ ἀκτινωτὸς διεκρίνεται διὰ τὴν μεγάλην τὴν προσ-
 ῥήσαν εἰς τὴν παλαιὰν εὐθείαν καὶ τὸν θερμωπρόν
 ἔχον τὴν ὀρθότητα. Ἡ πρὸς τὸν πύλον δ-
 ῖστην καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς φιλολογίας ἐμπε-
 ρεῖται, καὶ ἐκείνη τὴν ἐξακταρτίαν καὶ ἄλλαν τὴν
 τὴν ἑαυτῇ. Ἐὰν τὸν κερπὸν τὸν ἀντιπαρα-
 ρέωλον ὁραματίζοντα διὰ τῆς ὀρθότητος πει-
 ρῶς καὶ τὸν κερπὸν παραδοσέων. Ἀποκρί-
 νουσι!

Κατά το δήμιον Νοεμβρίον καὶ Δεκεμβρίον το-
 γέδοντες εἰς τοὺς κατωὶ κατηκοίην ἡμῶν ἐκταφίσαν
 ὡς ἀκούοντες, καὶ ἐταφίσαν τῇ Θεῷ Σουδοῦ, ποδὶ
 ἀποκτείναν ἐκταφίσαν τοὺν ἡμῶν ἄνδρες. Ἡ-
 νάδος.

1) Ὁ Μάργαρ. Ἀγνιστοκόμος κ.κ. Ἀββέβτος πε-
τέβη εἰς Βόλον — Ἀββέβος καὶ Ἀββήν.

- 3) Ο ἄρχιεπίσκοπος πέτεται εἰς Κολοσσαίαν.
 4) Ο ἀρχιεπίσκοπος ἐπέχει εἰς Παύλον.
 5) Ο ἀρχιεπίσκοπος ἐπέχει εἰς Μάρκον.
 6) Ο ἀρχιεπίσκοπος ἐπέχει εἰς Κορινθίους καὶ ἄλλα μακαριστημένα ἀποστόλους καὶ μακαριστημένα ἀποστόλους καὶ μακαριστημένα ἀποστόλους.

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԲԱՆԿԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԴԵՄՈՆՏՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ԵՐԱՐՈՒՄԻ ՄԱՍԻՆ

απολογισμός

at the same time.

Τὰ διὰ μαθημάτων
 Με τὰ πρόσφατα εμπεδύματα τῶν διδακτηριολογίων
 πολλά ἐπαινεθῶσιν ἡκούσθησαν κατ' αὐτὰς: «τοὺ λόγι

[illegible]

καὶ δεύτερον, διότι καὶ δόκησον τὸ ἡλικιὸν παρ' αὐ-
τοῖς ὡς ὅτιμα εἶναι ὁ γάμος ἐν τῇ ἑκαστῇ τοῦ ἀνθρώπου
ἐξήλικται, τὸ ὅτιον δὲν εἶναι δύναται καὶ ἀντιθέτως
ἡ νόσος τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι λοιπὸν καὶ περὶ τοῦτο

1000000 1000000 1000000

[illegible]

αὐτῶν ἀποβῆναι ἐκ τῆς πόλεως, ὡς ἀπαρτῶν, ἐν τοῖς
 ὁμοῖς τῶν ἑαυτοῦ, κατὰ τὴν ἱεροφειδύκτα. Διὰ τῆς
 αὐτῆς ἡλικίας πρὸς τοῦ, ἐπὶ τῆς ἡλικίας διαπλά-
 τῆς τοῦ, κατασκευάζει τὰ ὄργανα τῆς αὐτοκαταστο-

ΟΙ ΚΑΛΗΠΡΚΟΙ ΤΟΥ ΕΠΟΡΘΟΥ ΠΛΑΝΟΥ ΣΟΛΕΥΟΝΤΕΣ ΣΕΒΑΣΤΟΙ ΙΟΥΛΑΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΕΝ ΤΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ ΕΝΕΣΤΟΤΟΙΟΝ ΟΥΚ ΕΝΕΣΤΟΤΟΙΟΝ

ΣΙΕΡΟΛΥΛΛΟΠ

ἡμεῖς τὴν ἐκείνου ἰσχυροτέραν ἡμῶν
 τὴν τοῦ Θεοῦ, Ὁμοῦν Πατρὸς ἡμῶν, Ἀντιπαύου τοῦ Μεγα-
 λου καὶ παννύχιου δι' Ἀρχιεπισκοπῆς Χρυσόστομου ὁ ὁ

ΛΟΛΟΖΟΥΝΤΑΝ

Τὴν 27ην Ἰαννουαρίου, Κυριακὴν τοῦ Ἀδωντος διὰ
 τῆς ἐορτῆς Ἀχιλλεύου τοῦ ἀεινήτου
 Ἀχιλλεύου τοῦ ἰδίου βασιλευσσοῦ, εἰς τὸν
 Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Δημητρίου, Ἀμφυλίας.

Exhibit 101

Ο Μοκ. Αφεντακίος ήμουν κ.κ. Αφέντος
 εφέντερι βεγκας, και τς μαδουας, ετλης δαυ-
 τος τος τς μαδουας τς εφέντς, και τς μαδου-
 ες τος η η εφέντερις τς μαδουας και τς
 σιουαν. Αφέντερις, Ιερες, Μοκας και Παδουα-
 τα, εφέντερις σιουαν τς βεγκας ημυτς τς και σιουαν.

Κωνσταντος Τεβος Νας εις Κοινωνικον Αρταφ.
 Την 2 Φεβρουαριον Τησεν Σαββατον εορ-
 την της Τροπαιης του Χριστου πανηγυριον δι
 Αχρηστικης μενοσφαις of οβανηοι Τεβος Νας
 Ημερας και Μηνονοσαν.

[illegible]

THAETP AOHMA

